

„Een doodgewone arbeidervrouw uit . . ., bezielde met een onbegrensde liefde voor de natuur, de eenige moeder, die steeds weer het evenwicht in een menschenziel kan brengen. Mijn beide kinderen zullen zeker mijn voetstappen volgen; als U gezien had, hoe leuk zij uit hunne spaarpotten (zonder dat ik dat vroeg) dadelijk offerden aan de lijst, zou U genoten hebben. Zij leven mee. Na iedere stroomtocht zijn ze vol belangstelling en juichen mee als de buit binnen komt”.

Het Prinsenhof is behouden! En velen droegen daartoe bij. Wij zijn dankbaar en zeer voldaan! (Uit: „de Natuur in”).

D. DIJKSTRA.

Medewerking verzocht. Het Instituut voor het Vegetatie-onderzoek van Nederland (I. V. O. N.) heeft het voornemen opgevat, om op het a.s. Botanisch Congres van 1935 te toonen de verspreidingskaarten in Nederland van een aantal planten, die in de litteratuur als atlantisch, subatlantisch of mediterraan vermeld worden. In studie zijn daartoe genomen de volgende planten:

Ammophila arenaria	Erica Tetralix	Ononis spinosa
Anthyllis vulneraria	Eryngium maritimum	Ornithopus perpusillus
Armeria maritima	Galium verum	Plantago maritima
Artemisia maritima	Genista anglica	Salix repens
Aster Tripolium	Genista pilosa	Sarothamnus scoparius
Cakile maritima	Hydrocotyle vulgaris	Spartina stricta
Carex arenaria	Lobelia Dortmanna	Statice Limonium
Centaurea Cyanus	Lonicera Periclymenum	Teucrium Scorodonium
Corydalis claviculata	Myrica Gale	Trifolium fragiferum
Corynephorus canescens	Narthecium ossifragum	Ulex europaeus.

Wij beschikken over gegevens van haast de helft der 26000 „kwartierhokjes”, waarin Nederland volgens het systeem Goethart-Jongmans van 1902 is verdeeld. Er wordt hard gewerkt om het ontbrekende aan te vullen, maar het is natuurlijk uitgesloten, dat dit voor het Congres gereed komt. En zelfs dan is de volledigheid niet te verwachten: zelfs de meest serieuze onderzoeker ziet allerlei planten over het hoofd.

Daarom komen wij U vragen om Uw herinnering, Uw herbarium eens na te gaan en verder dit jaar zoo mogelijk eens speciaal uit te kijken naar de hier genoemde planten. Elke opgave van voorkomen is welkom. Liefst met aanduiding van het kwartierhok, anders zoo nauwkeurig, dat er met de kaart kwartierhok-opgaven van te maken zijn. (De vakken, waarin de stafkaart tegenwoordig verdeeld is, stemmen niet met onze kwartierhokken overeen!) Weest echter niet bescheiden: 50 % van Nederland is onderzocht, 50 % niet; ge hebt dus een aardige kans dat Uw opgave nieuw is. Wat ons ook zeer welkom zal zijn, is de mededeeling van het ontbreken der betrokken soort in een bepaald, nauwkeurig aangeduid gebied. Onze kwartierhok-inventarisaties vermelden dat zelden. Daarvoor zijn wij geheel aangewezen op de opgaven van menschen, die een streek door en door kennen. Desgewenscht sturen wij U graag de verspreidingskaarten der genoemde soorten, zooals die gereed zijn, ter inzage en ter aanvulling.

Alleen een waarschuwing: Wij kunnen slechts die opgaven gebruiken, waarvoor diegenen, die ze verstrekken, ten volle kunnen instaan. Foutieve determinaties mogen niet voorkomen. Zijt ge niet volmaakt zeker: droog dan eenig materiaal; wij controleren het graag.

Hopend op Uw medewerking om mede daardoor een goed figuur te slaan op het Congres van 1935,

Bergen op Zoom, voorjaar 1934.
Halsterscheweg 78, Telef. 562.

namens de I. V. O. N.
JAN G. SLOFF,
Secretaris.

Een zeldzame Boekenschorpioen buiten. Misschien doe ik enkele natuurvrienden een dienst met het volgende. In het algemeen sluit het hoofdstuk van de bastaardschorpioenen voor ons met de niet voorkomende boekenschorpioen (*Chelifer cancroides*). Vorigen herfst echter vonden wij in het mos, dat wij met enkele paddestoelen meebrachten, een andere vertegenwoordiger van *Chelifer* en wel *Chelifer cimicoïdes*, naar de beschrijving, die Brehm er van geeft. Het voorwerp was juist twee dagen daarvoor door den heer Clercx in Ginneken ontdekt op een sparappel. Daar wij niet weten, of dit diertje in Nederland eerder is aangetroffen geven wij dit berichtje door.

Chaaam.

B. J. J. R. WALRECHT.

Musschen als knoppenpikkers. Elk jaar, als de andere heesters al aardig in 't blad kwamen, stond m'n Deutzia nog kaal; het bleek, dat alle knoppen verdwenen waren. Eerst geloofde

ik aan een geheimzinnige ziekte, maar later merkte ik, dat musschen de schuldigen waren. Heel vroeg, in Januari al, begon het „vandalisme” waarin de *Deutzia* 't ontgelden moest, terwijl de andere heesters gespaard bleven, weet ik niet; misschien een kwestie van smaak (in letterlijken zin!).

Later in 't voorjaar kregen de gele primula's en de gele crocusjes een beurt. Andere kleuren kwamen niet in aanmerking. Gewoonlijk was het voldoende bescherming, als een paar zwarte draden gespannen werden. De voorjaarszonnebloemen, die ook nog al in trek waren, kregen een gaasomhulling.

Deze lente voor 't eerst ontdekte ik een andere hebbelijkheid. De bloemtrossen van m'n porceleinbloempjes (*Saxifraga umbrosa*) verdwenen bij tientallen, eerst zonder dat ik erg in den dader had. Op een morgen betrapte ik een mannetjes-musch. Hij beet een stengel door en vloog met zijn ruikertje weg. Een attentie voor vrouwlief op 't nest? A. J. DE BOER.

Dubbele aren. Toen wij dezer dagen in de schoone omgeving van Lochem (bij 't gehuchtje Zwiep) rondzwierven wees een vriendelijke landbouwer ons een roggeakker, waar op een beperkte oppervlakte minstens tien halmen stonden, die dubbele aren droegen. Ook een enkele drietallige en zelfs één viertallige aar wist onze gids ons aan te wijzen. We zagen nooit eerder een dergelijke massaproductie van deze afwijkingen. Een onzer lezers misschien wel?

A. J. DE BOER.

Kranswieren. Wie kan mij helpen aan:

1°. opgaven van groeiplaatsen van Characeën in Nederland?

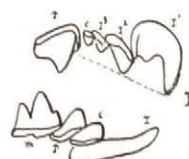
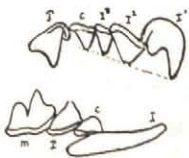
2°. herbarium materiaal van Nederlandsche kranswieren?

Porto wordt desgewenscht vergoed en een wederdienst gaarne bewezen!

Deventer, Hoogehoudstr. 93.

A. J. DE BOER.

De Veldspitsmuis. Naar aanleiding van het artikeltje van den heer L. J. Pot in het Februari-nummer 1934 van D. L. N., getiteld „Een Muis” wilde ik gaarne nog eens wijzen op het belang van deze vangst. Hoewel ik niet in de gelegenheid was den schedel zelf te determineeren, houd ik het er toch voor dat het hier inderdaad de veldspitsmuis (*Crocidura leucodon* Hermann) betreft. Deze werd tot nu toe alleen vermeld voor Zuidelijk Z.-Limburg en is ook als zoodanig opgegeven in mijn „Determinatietabel der resten van Insecteneters in Uileballen” in het Februari-nummer 1933 van D. L. N. Het is dus wel merkwaardig dat nu in Eindhoven een *Crocidura leucodon* H. werd gevangen. De vraag is, is deze soort bezig zich naar het Westen te verbreiden, dan wel is de veldspitsmuis vroeger op andere plaatsen in ons land aan de aandacht van zoologen ontsnapt?

Ik zou daarom graag iedereen willen opwekken eens speciaal te letten op dit insecteneterijtje en eventuele vangsten of vondsten in uileballen (de roofvogels verzamelen veel beter dan wij!) met duidelijke aangifte van de vindplaats op te zenden naar het Zoologisch Museum, Plantage Middenlaan te Amsterdam. Zeer in het kort wil ik hier nog de voornaamste kenmerken even opsommen: Tanden geheel wit (geen roode punten!). Punten van den 3den en 4den bovenkaakstand (2de en 3de unicuspid) niet in één lijn met de punt van den 2den bovenkaakstand (1ste unicuspid) en de voorste punt van den grooten 1sten snijtand. De 2de en 3de unicuspid (I3 en c in fig. II) veel kleiner dan de 1ste unicuspid (I2 in fig. II). Ter vergelijking geeft fig. I het voorste deel van het gebit van de huisspitsmuis (*Crocidura russula* H.) die er makkelijk mee verward wordt. Voor nauwkeurige determinatie verwijs ik echter naar de genoemde tabel. Helpt gij mee het veldspitsmuizenraadsel op te lossen?

Amsterdam, Febr. '34.

A. C. V. VAN BEMMEL.

Dood en levende inhoud van uileproppen. 1. Dr. A. J. M. Garjeanne te Venlo zond mij in Mei 1932 een partij braakballen door zijn leerlingen verzameld in de bosschen bij 't Kassteel Hillenraat te Swalmen, en tusschen Reuver en Swalmen (Midden-Limburg). Uilesoort is niet bekend.

2. In een kast van 't Zoologisch Museum, alhier, stond een groote stopflesch met uileproppen verzameld in den kerktoeren te Nuland (N.O. v. 's Hertogenbosch) in 1918.

3. In April 1933 verraste de heer D. C. Geyskes, destijds te Berlicum (bij 's Hertogenbosch) mij met een zending braakballen van den kerkuil. De in de tabel vermelde resten komen uit een partij proppen verzameld in de schoorsteen van een schuurtje, en daar er tot October toe nog gestookt was en ze begin April werden geraapt, is het wel zeker, dat de prooidieren gedurende den winter door den uil zijn buitgemaakt. 't Viel mij op, dat één bal een vijftal sche-